

ILFA

Rektor prof. Robert Redhammer dáva poverujúci dekrét novému dekanovi FA STU prof. Pavlovi Gregorovi, čím ho uvádza do funkcie.

UVEDENIE DEKANA DO FUNKCIE

V piatok 14. septembra 2018 na Kolégiu dekana Fakulty architektúry STU rektor STU prof. Ing. Robert Redhammer, PhD. slávnostne uviedol prof. Ing. arch. Pavla Gregora, PhD. do funkcie dekana Fakulty architektúry STU na funkčné obdobie 2018–2022. Akademický senát FA STU prof. Pavla Gregora zvolil 25. mája 2018. Rektor zároveň poďakoval za prácu dekanke doc. Lubici Vitkové, ktorá stála vo vedení Fakulty architektúry STU v rokoch 2010–2018 a ktorá vo svojej funkcii týmto dňom končí. Inaugurácia nového dekana sa uskutoční v rámci slávnostného ceremonálu otvorenia akademického roka 2018/19 na Slovenskej technickej univerzite v Aule Dionýza Ilkoviča 1. októbra 2018.

Výmena funkcií: nový dekan prof. Pavel Gregor ďakuje bývalej dekanke doc. Lubici Vitkovej.

Novému dekanovi srdečne blahoželáme a želáme veľa energie v naplňaní plánov!

—Irena Dorotjaková,
Foto: Matej Kováč—

Rektor STU prof. Redhammer ďakuje dekanke FA STU doc. Vitkovej za spoluprácu.

Bývalá dekanka FA STU doc. Lubica Vitková, nový dekan FA STU prof. Pavel Gregor a rektor STU prof. Robert Redhammer

Odhádzajúca dekanka FA STU doc. Lubica Vitková v strede, vľavo nový dekan FA STU prof. Pavel Gregor, vpravo rektor STU prof. Robert Redhammer

Dekan FA STU prof. Pavel Gregor

doc. Lubica Vitková a prof. Robert Redhammer

Členovia Kolégia dekana FA STU zľava doc. Andrea Bacová, vedúca Ústavu architektúry obytných budov, prof. Bohumil Kováč, vedúci Ústavu urbanizmu a územného plánovania, nový dekan FA STU prof. Pavel Gregor a prof. Julián Keppel, vedúci Ústavu ekologickej a experimentálnej architektúry

Členovia Kolégia dekana FA STU zľava Pavol Pailiny, vedúci Ústavu dejín a teórie architektúry a obnovy pamiatok, Dušan Falrich, vedúci hospodárskej správy, Ing. Ján Lajčiak, vedúci výpočtového strediska

doc. Lubica Vitková a doc. Andrea Bacová, vedúca Ústavu architektúry obytných budov

Zľava Ing. arch. Ján Legény, PhD., prof. Ing. arch. Pavel Gregor, PhD., Ing. Michal Brašeň, ArtD., doc. Ing. arch. Danica Končerková, PhD., Ing. arch. Peter Morgenstein, PhD.

NOVÉ VEDENIE 2018–2022

INFORMAČNÉ LISTY FAKULTY ARCHITEKTÚRY STU V BRATISLAVE # 1

3

S novým dekanom prof. Pavlom Gregorom prichádza aj nové vedenie Fakulta architektúry STU. Jeho členovia nadviažu na úspechy svojich predchodcov a majú v pláne prispievať svojim dielom k rozvoju našej Alma mater. Prodekanom pre vzdelávanie sa stala Danica Končerková, ktorá bude usmerňovať každodenný proces výučby. Nový prodekan pre medzinárodné vzťahy a rozvoj Peter Morgenstein bude zastrešovať kontinuitu existujúcich a rozvíjanie nových partnerstiev so zahraničnými školami a starať sa o architektonický rozvoj prostredia fakulty.

Publikačnú a umeleckú činnosť, fakultný výskum a novú generáciu výskumníkov – doktorandov, bude mať na starosti Ján Legény, prodekan pre vedu a výskum. Štvoricu prodekanov uzatvára dizajnér Michal Brašeň, prodekan pre strategické projekty, PR a sociálnu oblasť, ktorý sa bude venovať skvalitňovaniu pracovno-študijného prostredia, zlepšovaniu technického vybavenia a propagácii Fakulty architektúry STU. Na svojom zasadnutí dňa 18. 9. 2018 schválil vo funkciách nových prodekanov Akademický senát FA STU, do funkcií nastupujú 1. októbra 2018. Hlavnou snahou nového vedenia bude vytvoriť vhodné podmienky pre vzdelávanie budúcich architektov a dizajnérov, ako aj navodiť inšpiratívnu tvorivú atmosféru otvoreného dialógu.

—red. upr. podľa <https://lnk.sk/culZ>—

EDITORIÁL	Uvedenie dekana do funkcie/Nové vedenie 2018–2022	2–3
ROZHOVOR	Pán dekan, na slovíčko	4–6
FAKULTA	Vítame prvého 2018/2019	7
KONFERENCIA	Sympóziu MOMOWO v Turíne	8
PODUJATIE	ARCH+A Days v Banskej Štiavnici	9
FAKULTA	Naši na GRAPE/Letná univerzita pre stredoškôľakov na FA	10–11
NEKROLÓG	Za prof. Tiborom Alexym	12–13
FAKULTA	Do vídenia, Kristínka!/Nová vedúca knižnice	14–15
OZNAMY	Výber z noviniek v Knižnici FA STU	16

PÁN DEKAN, NA SLOVÍČKO

HM: Pán profesor, vo svojom programe uvádzaš zefektívnenie výučby ateliérov a ich priblíženie praxi, spojenie akademického prostredia s praxou. Ako to chceš realizovať? Bude na FA STU učiť viac osobností z praxe? S tým súvisí aj organizácia ateliérov. Uvažuješ o zmene aktuálneho nastavenia? Ak áno, bude to skôr smerom k vertikálnym ateliérom alebo k majstrovským ateliérom? Pôjde o inkluzívny alebo exkluzívny model vzdelávania? Osobne vnímam vertikálne ateliéry ako otvorené a inkluzívne, kde sa študenti učia aj od seba navzájom..., majstrovské ateliéry zase ako exkluzívne prostredie kde sú študenti vedení/ovládaní veľkou osobnosťou. K čomu budeš smerovať výučbu na Fakulte architektúry STU?

PG: Vo svojom volebnom programe som zdôrazňoval potrebu priblíženia výučby praxi. Reálna uplatniteľnosť našich absolventov je pre mňa tým zásadným kritériom na akékoľvek zmeny obsahu a formy výučby, v ktorej ateliéry (architektonickej, urbanistickej či dizajnerskej tvorby) vždy mali a aj musia mať hlavnú úlohu. Aj na základe osobných skúseností s výučbou ateliérov na iných školách som presvedčený, že v súčasnosti učíme veľmi neefektívne, často bez hierarchie jednotlivých vyučovúcich v ateliéroch. Vyjadrujem sa samozrejme všeobecne, nímajúc, že v minulosti boli pokusy o tzv. otvorené, komplexné či experimentálne ateliéry, v skutočnosti ale najmä v programoch Architektúra a Urbanizmus stále zotrúvame na princípe akýchsi „typologických“ ateliérov. Predstavil som víziu „vertikálnych“ ateliérov, ktoré by zastrešovali viacero dnešných semestrálnych ateliérov súčasne, pod vedením konkurzum vybraných osobností—buď v polohe vedúcich ateliérov so svojimi asistentmi, alebo vedených skupinou rovnocenných vedúcich. Ak hovoríme o osobnostiach, domnievam sa, že už dnes ich máme na škole relatívne veľa, len ich (spolu s ich vlastnou tvorivou praxou) nedostatočne prezentujeme študentom. Samozrejme by som privítal ešte väčšie zastúpenie „veľkých“ architektov a dizajnérov z praxe. Tu však narážame nielen na nedostatočné finančné zdroje, ale aj na ťažké a nesystémové prekážky priamo z ministerstva školstva, ktoré nás nútia zamestnávať ich najmä na celé úväzky, aby škola „profitovala“ nielen z ich mena, ale aj zo započítania ich umeleckej činnosti. Je otázkou, ako sa vysporiadať s týmto protichodným tlakom či nútiť významné osobnosti z praxe, aby sa podieľali aj na výskume a publikačnej činnosti, alebo sa pokúsili o určitú špecializáciu jednotlivých tvorivých zamestnancov, kde by sa čiastočne vyhranila skupina niektorých vedúcich ateliérov najmä na výučbu v ateliéroch, skupina profesorov

a docentov (zabezpečujúca nielen vedenie ateliérov ale aj vedecko-výskumnú činnosť a prednášky) a skupina pracovníkov, zameraných najmä na výskum. Samostatnou skupinou by boli odborní asistenti a interní doktorandi, ktorí by boli naozajstnými asistentmi predchádzajúcich skupín. To všetko sú však otázky najmä na vnútrofakultnú diskusiu, zohľadňujúc aj priestorové možnosti fakulty. Moja predstava je určite o vertikálnych ateliéroch, ktorých hlavným prínosom je učenie a „tahanie“ sa študentov navzájom. Z môjho pohľadu by každý vedúci takéhoto ateliéru mal byť vyhranenou osobnosťou, bez ohľadu či je zvonku či z vnútra fakulty, ak máme na myslí najmä jeho tvorivú činnosť ale aj metodiku práce so študentom. Väčšie prepojenie ateliérov s praxou však nezabezpečia iba ich vedúci, prirodzenou súčasťou ateliérovej tvorby by okrem záverečných verejných prieskumov mala zabezpečiť aj systémová prítomnosť architektov z praxe pri priebežných prezentáciách rozpracovanosti (čo sa už dnes deje na vybraných ateliéroch).

HM: Hovoríš o tom, že absolventi FA STU sú žiadani aj v iných oblastiach, a nie len v architektonickom povolani. Ako môže táto skutočnosť ovplyvniť výučbu a mala by ju vôbec ovplyvniť? Máš záujem rozšíriť profil absolventa aj posilnením určitého spektra vyučovanych predmetov či vykonávaných zadaní?

PG: Fakulta potrebuje relevantné a aktuálne štatistické údaje o konkrétnej forme a počtosti uplatnenia svojich absolventov. Nemyslím, že je potrebné zásadným spôsobom zasahovať do aktuálnej štruktúry študijných programov. Konkrétny obsah jednotlivých predmetov je závislý najmä na individuálnom pedagógovi a jeho schopnosti udržiavať obsah predmetu aktuálny, s najnovšími poznatkami z praxe. Je však potrebné ponechať väčší priestor na formovanie, špecializácie študenta aj na jeho osobnom výbere predmetov, ktorý najmä v polohe voľiteľnosti musí ponúkať širšiu škálu možností. Do novej akreditácie vidím možnosti najmä v iných formách vzdelávania študentov aj mimo povinnej výučby. Ambíciou nového vedenia je z doteraz individuálnych prednášok hostí a podujatí ako napr. Noc architektúry, vytvoriť pravidelný cyklus netradičných aktivít v rámci tzv. Kreatívneho centra. Veľmi málo sú v rámci študijných programov rozvíjané tzv. „soft-skills“ študentov (komunikačné a prezentačné schopnosti, vedenie tímu a pod.) V tejto oblasti som nadviazal spoluprácu so študentskými organizáciami BEST a IAESTE a už v zimnom semestri sa na fakulte uskutoční Training day, ktorý sa bude venovať aj týmto zručnostiam.

HM: V programe píšeš o projektovo a problémovo orientovanom vzdelávaní podporujúcim kritické a kreatívne myslenie. Znie to skvele. Čo to však znamená, ako tomu máme rozumieť? Máš predstavu, ako sa to premietne do štruktúry syllabov a schémy výučby?

PG: Najmä v poslednom období sa väčšina pedagógov sťažuje, že študenti prichádzajúci zo stredných škôl majú nedostatok kritického myslenia, sú zvyknutí skôr na prijímanie predkladaných faktov než na vlastné štúdium, analýzu problému a návrh riešení. Asi ťažko ovplyvníme spôsob výučby na základných a stredných školách, ale určite môžeme dôslednejšie presadzovať problémovo orientovanú výučbu najmä v jednotlivých cvičeniach, kde (aj podľa spätných väzieb od študentov) vidím veľké rezervy. Musíme sa oveľa viac vzájomne informovať o inovatívnych metódach výučby cvičení a seminárov, ktoré by mali byť zamerané viac na tvorivú prácu študentov, riešenie konkrétnych problémov aj s návrhom zadaní a ich verejnou prezentáciou. Zefektívnenie výučby vidím aj v možnosti prepájania cvičení z rôznych predmetov a ich naviazaní na ateliérovú tvorbu.

HM: Tvoja poznámka o akceptovaní skutočnosti, že väčšina študentov pracuje, sa môže niekomu javiť ako rúhanie, resp. ako problém. Praktické skúsenosti študentov sú nepochybné vítané. Kde je však hranica tolerancie a ako si predstavuješ celkové nastavenie systému?

PG: Fakt, že väčšina našich študentov popri štúdiu pracuje, je jednoznačne pozitívny. Umožňuje im to okamžité uplatnenie ich poznatkov zo štúdia v praxi (pokiaľ teda pracujú v odbore súvisiacom s ich štúdiom) a bezprostrednú konfrontáciu použiteľnosti získaných vedomostí. To im umožňuje aj prípadne kritický postoj k výučbe, ktorý je pre nás pedagógov rovnako nevyhnutný a potrebný. Samozrejme, zosúladenie pracovných a študijných povinností nie je vždy ľahké a pokiaľ si niektorí študenti „nárokujú“ úľavu z dôvodu zamestnania, vyvoláva to u nás pedagógov skôr negatívne reakcie. Hranica tolerancie je a musí byť daná podmienkami absolvovania jednotlivých predmetov. Tie majú v právomoci garanti (predmetov, študijných programov). Otázkou je, či tieto podmienky nie sú niekedy zamerané viac na nutnosť fyzickej prítomnosti študenta na cvičení, ako na podmienku odovzdania a úspešnej prezentácie konkrétneho zadania. Akoby sme sa niekedy báli samostatnosti študentov a ich vlastného samoštúdia. Kritizujeme nesamostatnosť študentov, ale často ich zbytočne zväzujeme prerokvi-

zitami, veľkým počtom povinných predmetov na úkor voľiteľných, čím podstatu kreditového systému štúdia niekedy nemíme na stredoškolský systém štúdia.

HM: Ako si predstavuješ zlepšenie postavenia fakulty pri získavaní grantov? Spomínaš budovanie oddelenia pre podporu projektovej činnosti. O to sa usilovalo aj predchádzajúce vedenie. Iniciatíva však zlyhávala kvôli financiám. Ako na to chceš ísť ty? Kde budeš generovať finančné zdroje na mzdy a prevádzku takého oddelenia? Ako plánuješ zabezpečiť napríklad predfinancovanie projektov, resp. finančnú spoluúčasť, ktorá je najmä pri projektoch z oblasti kultúry vysoká (až 50%)? Spomínaš vypracovanie dlhodobej aj krátkodobej stratégie výskumu na FA STU. Také stratégie výskumu sú však často vnímané ako byrokratizácia výskumu a podvážovanie individuálnej aktivity a prirodzeného vývoja. Na základe čoho by mali tie stratégie vzniknúť a ako by sa mali uplatňovať?

PG: Aj napriek zvýšenej snahe vedenia aj pracovníkov fakulty, je naše postavenie v oblasti získavania grantov a výsledkov výskumu (v rámci STU) nedostačujúce. Zlepšenie nedosiahneme znásobením pokusov jednotlivcov, ale najmä koncepčnou snahou a centrálnou stratégiou vedenia fakulty. Krátkodobá a dlhodobá stratégia výskumu na fakulte musí vychádzať z poznania plánovaných priorít v jednotlivých grantových schémach, cieľného plánovania výskumných tém a dizajn? Môžeme o neobjektívnosti hodnotenia naďalej diskutovať iba v rámci fakulty (čo nám však pomôže minimálne a nikoho z kompetentných neovplyvní). Môžeme sa snažiť naše názory presadzovať cez univerzitu (je potešiteľné, že pri príprave Dlhodobého zámeru STU sa objavila formulácia „Zohľadňovať a presadzovať aj iné špičkové výstupy, respektíve relevantné hodnotenie uplatňované pre dané odbory štandardne v medzinárodnom kontexte. U niektorých odborov však nie je reálne najmä vedeckovýskumná činnosť. Som presvedčený, že ak chceme byť efektívni, tak sa z dlhodobého hľadiska nevyhneme čiastočnej špecializácii pracovníkov (pedagogickú resp. vedecko-výskumnú či umeleckú činnosť). Tieto stratégie a cieľne plánované výskumné úlohy však v žiadnom prípade nemajú zabráňovať individuálnym aktivitám a prirodzenému vývoju. Jednoducho povedané: najmä vedenie fakulty bude zodpovedné za to, aby sme boli pravidelne úspešní aj vo väčších medzinárodných grantoch, ktoré zásadným spôsobom ovplyvňujú ďalší vývoj fakulty tak z hľadiska jej akreditácie ako aj rozpočtu. Otázka spolufinancovania grantov nie je taká zničujúca, ako sa na prvý pohľad môže javiť. Práve pri plánovitom a „kreatívnom“ zostavovaní grantov, je možné veľké percento zdrojov získať aj na mzdové prostriedky, či tzv. réžiu, takže pri dobre nastavenom rozpočte sa väčšina spolufinancovania v konečnom dôsledku fakulte vráti. Pri plánovaní mzdových prostriedkov je však potrebné nastaviť dopredu jasné kritériá na podiel odmiern riešiteľov, aby účasť na grantoch bola aj finančne motivačná. Už v súčasnosti má fakulta nastavený rozpočet na dvoch pracovníkov projek-

tového oddelenia. Aj na ich ďalšie financovanie, resp. rozšírenie projektového oddelenia môžeme (resp. musíme) získať zdroje predovšetkým z vedeckých a umeleckých grantov. Cieľom je nastaviť jasný systém pracovnej náplne a zodpovednosti tohto oddelenia voči individuálnym riešiteľom tak, aby tvoriví pracovníci boli v maximálnej možnej miere odbremenení od administratívnej činnosti. Už dnes sa títo resp. ďalší pracovníci výraznou mierou podieľajú napr. na finančnom vyúčtovaní či propagácii jednotlivých grantových úloh.

HM: Tlak na zvyšovanie scientometrických parametrov rastie. Ako sa s tým meníš vysporiadať? Spomínaš spoluprácu s inými odborními v rámci STU, ale aj presadzovanie špecifického postavenia architektúry, a tým aj špecifikosti jej výstupov. Zohľadňovanie špecifikosti výstupov v oblasti architektúry sa predchádzajúcemu vedeniu nedarilo presadiť. Svedčí o tom aj skutočnosť, že „architektúra“ sa úplne stratila z pomenovaní komisií v domácich grantových agentúrach. Zdá sa, že cesta vedie skôr cez rozširovanie spektra výstupov smerom k umeleckým odborom. Predpokladá to však lobovanie na najvyššej úrovni MŠ SR, Akreditačnej komisie, predsedníctva VEGA a APVV. Si na to pripravený, resp. ideš do toho? Vieš už aj ako?

PG: Exaktné a komplexné hodnotenie činnosti akejkoľvek organizácie platenej najmä z verejných zdrojov a previazanie množstva pridelených financií na kvantitu a kvalitu jej výstupov považujem v zásade za správne. Otázkou je, či súčasný systém hodnotenia vysokých škôl je naozaj exaktný a komplexný, či v preferencii kvantity scientometrických parametrov dostatočne zohľadňuje špecifiká jednotlivých odborov a či neustála zmena váhovosti konkrétnych výstupov je odrazom snahy o zdokonaľovanie metodiky hodnotenia alebo skôr odrazom lobizmu záujmových skupín. Či zložitost celého systému nie len zásterkou faktú, že v systéme je jednoduchú nedostatok financií (o čom sa môžeme kedykoľvek presvedčiť porovnaním základných údajov na zdroje pre školstvo napr. len v rámci OECD). Ako v tomto nesystémovom systéme presadiť architektúru a dizajn? Môžeme o neobjektívnosti hodnotenia naďalej diskutovať iba v rámci fakulty (čo nám však pomôže minimálne a nikoho z kompetentných neovplyvní). Môžeme sa snažiť naše názory presadzovať cez univerzitu (je potešiteľné, že pri príprave Dlhodobého zámeru STU sa objavila formulácia „Zohľadňovať a presadzovať aj iné špičkové výstupy, respektíve relevantné hodnotenie uplatňované pre dané odbory štandardne v medzinárodnom kontexte. U niektorých odborov však nie je reálne najmä vedeckovýskumná činnosť. Som presvedčený, že ak chceme byť efektívni, tak sa z dlhodobého hľadiska nevyhneme čiastočnej špecializácii pracovníkov (pedagogickú resp. vedecko-výskumnú či umeleckú činnosť). Tieto stratégie a cieľne plánované výskumné úlohy však v žiadnom prípade nemajú zabráňovať individuálnym aktivitám a prirodzenému vývoju. Jednoducho povedané: najmä vedenie fakulty bude zodpovedné za to, aby sme boli pravidelne úspešní aj vo väčších medzinárodných grantoch, ktoré zásadným spôsobom ovplyvňujú ďalší vývoj fakulty tak z hľadiska jej akreditácie ako aj rozpočtu. Otázka spolufinancovania grantov nie je taká zničujúca, ako sa na prvý pohľad môže javiť. Práve pri plánovitom a „kreatívnom“ zostavovaní grantov, je možné veľké percento zdrojov získať aj na mzdové prostriedky, či tzv. réžiu, takže pri dobre nastavenom rozpočte sa väčšina spolufinancovania v konečnom dôsledku fakulte vráti. Pri plánovaní mzdových prostriedkov je však potrebné nastaviť dopredu jasné kritériá na podiel odmiern riešiteľov, aby účasť na grantoch bola aj finančne motivačná. Už v súčasnosti má fakulta nastavený rozpočet na dvoch pracovníkov projek-

všetkými fakultami STU sú nielen možné, ale pre našu budúcnosť aj nevyhnutné. Ani tu však nemôžeme čakať len na ponuky zo sesterských fakúlt, či individuálnu iniciatívu našich pracovníkov, ale do prípravy takejto spolupráce sa musí angažovať najmä vedenie fakulty. Na takýto druh „lobizmu“ a presadzovania architektúry a dizajnu som pripravený (napokon myslím, že ani v tejto oblasti nebude fakulta začínať on nuly, ale môže nadviazať na predchádzajúcu spoluprácu minimálne so štyrmi fakultami STU).

HM: Spomínaš spoluprácu s výrobnými firmami v oblasti výskumu. Tu som trochu skeptická. Väčšina firiem ako Velux, Baumit či Ytong nerealizuje na slovenskej úrovni žiaden výskum. Ide o štandardnú produkciu a predaj. Priestor na praktické, aplikačné, výstupy sa určite ponúka, ale asi skôr s národnými spoločnosťami. Tam smerujú napríklad aj výzvy z APVV. Ako to vidíš, máš nejaké tipy či dobré príklady?

PG: Myslím, že aj v oblasti výrobných firiem máme v spolupráci na čo nadväzovať, tak v odbore architektúra ako aj dizajn (Volkswagen, Baumit, Xella Ytong). Verím, že spoluprácu budeme vedieť rozvíjať nielen v oblasti aplikovaného výskumu, ale aj v zapojení konkrétnych firiem do výučby, hľadani nových „kreatívnych“ foriem zviditeľňovania ich práce a produktov pre našich študentov, tak aby bola prínosom nielen pre praktickú výučbu ale aj mimorozpočtové zdroje fakulty. Možnosti prepojenia fakulty na prax však vidím najmä v oblasti kreatívneho priemyslu, ktorý sa dostáva do popredia aj v medzinárodných grantových schémach a rovnako v oblasti digitálnych technológií, kde fakulta nedostatočne zachytíla aktuálne trendy. Uplatnenie digitálnych technológií v architektonickej a dizajnerskej tvorbe je jednoznačne ich budúcnosť a vytvára úplne nové možnosti uplatnenia našich absolventov. Aj preto ich výučbu považujem za jednu z najväčších a najťažších výziev nového vedenia fakulty. Využitie digitálnych technológií a multimédií v tvorbe potrebujeme čo najrýchlejšie dostať do študijných programov v oveľa väčšej miere ako to je dnes. Je na škodu, že bývalý Kabinet počítačovej podpory a multimédií, ktorý mal v minulosti kvalifikovaných pracovníkov na počítačovú podporu, fotografiu a video, dnes prakticky neexistuje. Myslím si, že je nutná jeho obnova, ktorá môže byť postupná, v závislosti najmä na finančných zdrojoch ale aj kvalifikovaných odborníkoch.

HM: Predchádzajúce vedenie rozvinulo spoluprácu s reprezentantmi miest a obcí. Ako vnímaš tieto aktivity a meníš v nich pokračovať, resp. rozvíjať ich?

PG: Spolupráca so samosprávou miest a obcí na Slovensku, je pre fakultu výbornou príležitosťou na väčšiu mieru aplikovaného výskumu, ale aj spojenie výučby s konkrétnymi zadaniami praxe a v neposlednom rade aj na zvýšenie aktivity Podnikateľského centra fakulty (a s ním spojené zvýšenie mimorozpočtových zdrojov). Skúsenosti a kontakty v tejto oblasti má prakticky každý ústav. Ak však chceme túto spoluprácu zefektívniť, musíme najmä z pozície vedenia fakulty, cielavedome rozvinúť spoluprácu so Združením miest a obcí Slovenska. Viac propagovať doterajšie výsledky spolupráce a snažiť sa o perspektívnu a systémovú spoluprácu, založenú nielen na individuálnych osobných kontaktoch.

HM: Asi najväčší potenciál vo vzťahu k spolupráci fakulty s praxou predstavuje spolupráca s bývalými absolventmi školy. Dôkazom toho sú aj veľmi úspešné podujatia ako napr. Noc architektúry. Je taká agenda súčasťou твоjih plánov? Ak áno, ako si predstavuješ posilnenie tejto spolupráce, resp. jej zatraktívnenie pre bývalých absolventov? Alumní klub STU asi nie je tou pravou parketou...

PG: Myslím, že aktivity ako Noc architektúry, veľmi prispeli k propagácii fakulty v očiach verejnosti. Prvé kontakty s jej organizátormi zo združenia Archtung som už nadviazal a verím, že spolupráca bude pokračovať. Mojou ambíciou však je, aby sa do organizácie podobných podujatí viacej zapájala samotná fakulta a aby boli pravidelnejšie a zamerané aj na oblasti, ktoré v riadnom štúdiu zatiaľ chýbajú—ako napríklad spolupráca s inými druhmi umenia, ktoré by sa na pôde fakulty nielen prezentovali ale sa snažili zapájať do aktivít aj našich študentov. Prvé kontakty s predstaviteľmi VŠMU, či združenia Nová Cernovka, už boli nadviazané a ja verím, že aktivita Kreatívneho centra v suteréne fakulty, sa rozbehnú ešte v tomto akademickom roku. Na užšiu spoluprácu s bývalými absolventmi, potrebujeme predovšetkým s nimi udržiavať kontakt (najmä prostredníctvom elektronickej komunikácie). Kontakt je potrebný nielen pre získanie štatistických informácií o ich uplatniteľnosti, ale aj pre spätnú väzbu k obsahu štúdia. Radi by sme pozývali našich absolventov na pravidelné prezentácie ich skúseností z praxe, čo môže byť jedným z prostriedkov pre zoriento vanie sa našich študentov v ich odbornom smerovaní.

osobnosti, bez ohľadu na to, či sú zo súčasného prostredia fakulty alebo „zvonku“. Ak sa budeme snažiť o väčšie angažovanie známych architektov a dizajnérov z praxe, rovnako sa budeme snažiť o systematickú prezentáciu a postupné zapojenie do života fakulty aj predstaviteľov mladých začínajúcich ateliérov, ktorých protagonisti majú našim študentom rovnako čo odovzdať a inšpirovať ich v ich profesionálnej orientácii.

HM: Spomínaš časopis ALFA a zlepšenie jej postavenia. ALFA je rešpektovaný časopis a na školách v okolitých krajinách nám ju závidia. Dlhodobu však zápasí s nedostatkom príspevkov a s nezájmom o publikovanie zo strany pedagógov školy. Dôvodom je nepochybne nízka „bodová“ hodnota výstupov. Nazdávam sa však, že jediná cesta ako tú hodnotu zvýšiť (napr. dostať ALFA do Scopus), sú kvalitné príspevky. Neuvažuješ o nejakej forme „povinného“ publikovania v tomto periodiku?

PG: Nehovorme o povinnosti publikovania v ALFE, hovorme skôr o systéme, keď bude samozrejmosťou, že čiastkové aj konečné výstupy každého vedeckého či umeleckého projektu (najmä spolufinancovaného fakultou) budú v periodiku

publikované. Tak ako je potrebné, aby sa v hodnotení jednotlivých zamestnancov zohľadňovali nielen získané granty ale aj podané žiadosti, je nevyhnutné do hodnotenia pracovníkov a ústavov zapracovať aj výstupy (napr. v ALFE), ktorých terajšia hodnota pre akreditáciu či rozpočet fakulty nie je síce relevantná, ale z hľadiska iných perspektívnych cieľov fakulty veľmi dôležitá.

HM: Ako skvelý spôsob na zatraktívnenie školy sa ponúka aj organizácia medzinárodného študijného programu. Máš nejakú predstavu o zameraní takého programu a pedagógoch, ktorí by ho garantovali? Pre fakultu by mohli byť atraktívni aj zahraniční študenti? Je škola schopná zabezpečiť plnohodnotnú výučbu v angličtine, resp. v inom cudzom jazyku?

PG: Medzinárodný študijný program by nesporne fakultu nielen zatraktívnil, ale aj viac zviditeľnil najmä v medzinárodnom kontexte (potrebu väčšieho počtu zahraničných študentov pre vytvorenie „medzinárodnej“ atmosféry spomínali aj pracovné tézy k Dlhodobému zámeru STU). Jeho akreditácia je však zložitá – s najväčšou pravdepodobnosťou by ho Akreditačná komisia chápala ako „nový“ študijný program, s požiadavkou iných garantov ako v riadnom štúdiu. To v súčasnej situácii fakulty môže byť problém. Za schodnejšiu cestu považujem výučbu študijných programov v anglickom jazyku pre zahraničných študentov (najmä z krajín mimo EÚ), ktoré máme akreditované a ktoré môžu byť poplatné, takže „úžitok“ by bol dvojitý. Som presvedčený, že v súčasnosti máme dostatok skúsených aj jazykovo dostatočne vybavených mladých pedagógov na takúto výučbu. Finančné zdroje zo študijných poplatkov nám navyše umožnia zamestnávať aj externistov iba na vybrané predmety, čo môže byť v konečnom dôsledku prospešné aj pre domácich študentov, ktorí sa ich výučby budú tiež môcť zúčastniť. V oveľa väčšej miere ako v súčasnosti však musíme zapájať do pravidelnej výučby aj zahraničných pedagógov v rámci programu ERASMUS+ či iných dohôd. Medzinárodná konfrontácia môže fakulte len prospieť.

HM: Večnou témou fakulty je bufet. Jeho náhradu automatmi asi neocenil nikto. Túto tému spomínaš aj vo svojom programe. Prezrad' niečo bližšie o svojej predstave spoločensko-stravovacej jednotky na fakulte.

PG: Fakulta nevyhnutne potrebuje spoločensko-komunikačný priestor, pre neformálne stretnutia študentov a zamestnancov navzájom, pri káve či inom občerstvení. V prvej etape sa nové vedenie pokúsi o čo najskoršie sprevádzkovanie malej „kaviarne“, logicky naviazanej na priestory auly a študijného oddelenia (ktoré sa však musí aj formálne viac otvoriť študentom a stať sa akýmsi „klientskym centrom“ fakulty). Vizia uvažuje aj s využitím priestoru terasy vedľa auly. V dlhobejšom horizonte vidím perspektívu aj druhého, možno aj stravovacieho centra, v suteréne fakulty, naviazaného na viacúčelové priestory plánovaného Kreatívneho centra, ktoré okrem možnosti výstav, pravidelných a príležitostných kultúrnych a vzdelávacích aktivít, bude mať prepojenie aj na co-workingové a prenajímateľné ateliéry (napr. aj

pre začínajúce absolventské štúdiá). Konkrétnejšie predstavy však prinesú až overovacie štúdie možností využitia týchto priestorov a finančnej náročnosti ich realizácie.

HM: V súvislosti so zlepšením podmienok pracovníkov na fakulte uvažuješ aj o fenoméne „sabbatical“?

PG: Teoreticky aj prakticky je „sabbatical“ vo forme uvoľnenia tvorivého pracovníka z pracovných povinností aj dnes možný a plne v kompetencii vedúceho ústavu. Aby však nevzbudzoval záväzť a „vášne“ ostatných pracovníkov, je nevyhnutné aj na našej fakulte zaviesť systém pravidelného a komplexného hodnotenia každého pracovníka, s ročným stanovovaním úloh a polročným vyhodnocovaním, ako je to samozrejmosťou v každej fungujúcej organizácii, ktorá chce svojich zamestnancov motivovať a spravodlivo ohodnocovať podľa kvantity a kvality ich práce. Zavedenie systému pravidelného, objektívneho a komplexného hodnotenia každého zamestnanca považujem za jednu z mojich priorít vo funkcii dekana, i keď som si vedomý možného počiatočného nepochopenia či odporu. Chcem vopred uistiť kolegov, že takéto hodnotenie nie je ani v podmienkach slovenských univerzít ničím výnimočným a bude sa týkať aj vedúcich pracovníkov a prodekanov. Výnimkou nebude ani dekan – som presvedčený, že ja osobne budem zamestnancami fakulty hodnotený každodenne.

HM: Ako jednu z možností prílevu financií uvádzaš aj rozšírenie študijných programov. Pri poslednej akreditácii sa však ukázalo, že fakulta nedokáže personálne tieto programy zabezpečiť. Z predložených študijných programov bol na dobu neurčitú schválený prakticky len jeden – architektúra. V čom vidíš problém a ako ho chceš riešiť?

PG: Je objektívnym faktom, že súčasní garanti študijných programov ich (pre svoj vek) už nebudú môcť garantovať v nasledujúcej komplexnej akreditácii. Kritická je situácia v programoch Dizajn a Urbanizmus, kde v súčasnosti za nich nemáme náhradu vo funkcii profesora z radov zamestnancov fakulty. Trochu priaznivejšia situácia je v študijnom programe Architektúra, kde sú „v zálohe“ traja profesori. Aj tu sa však budeme ťažko vyrovnávať so skutočnosťou, že pre odbor Architektúra a urbanizmus nám bola na 3 roky odobratá akreditácia pre habilitácie a inaugurácie. Nové vedenie musí preto v roku 2019 podať novú žiadosť a veriť, že po úspešnej akreditácii sa ihneď rozbehnú nové habilitačné a inauguračné konania. Nemôžeme však čakať so založenými rukami, ale adeptov pre tieto konania musíme mať vytipovaných a postupne pripravovaných už teraz. Ani táto zložitá situácia by nám však nemala brániť v snahe o prípravu nových študijných programov, ktorých absolventi sú na trhu práce žiadani. Hľadáme možnosti akreditácie študijného programu (umeleckého charakteru) zameraného na tvorbu krajiny a záhrad (napr. aj v odbore Architektonická tvorba) a rozšírenie študijných programov v odbore Dizajn, so zameraním na digitálne technológie a multimédiá. Cesta ku ich akreditácii však bude postupná, najprv

overovaním v tzv. zameraniach či špecializovaných ateliéroch a po získaní relevantných pedagógov a skúseností, návrhom akreditácie pre bakalárske stupne. V tejto ceste nás však ešte môžu (snáď aj príjemne) prekvapiť zmeny v spôsobe garantovania a kreovania študijných programov zo strany ministerstva školstva.

HM: Zvýšenie počtu študujúcich určite závisí od kvality študijných programov a vyučujúcich. V nemalej miere sa ale odvíja aj od vybavenia školy, internátov či celkovom zabezpečení procesu vyučovania. Aké rezervy tu vidíš a čo s nimi plánuješ robiť?

PG: Metodika výučby a jej efektívnosť je priamo závislá aj od jej technického a priestorového zabezpečenia. Netajím sa tým, že konkrétnejšie koncepcie zmeny doterajšej výučby ateliérov na tzv. vertikálne, si dovoľm predložiť na fakultnú diskusiu až po overení možnosti zabezpečenia priestorov pre takéto ateliéry, ktoré by mohli študenti využívať nepretržite. Moje presvedčenie, že to je možné aj v súčasných priestoroch limitovaných kapacitou učební a ateliérov, je potrebné podložiť konkrétnymi riešeniami a overením ich dopadov (možno aj za cenu zníženia množstva kancelárskych priestorov pre niektorých zamestnancov a využívanie systému home-office).

HM: A nakoniec: Čo vnímaš ako najväčšiu odlišnosť svojho programu a cieľov v porovnaní so snahám predchádzajúceho vedenia? Máš nejakých pár úplne konkrétnych mét, ktoré chceš dosiahnuť? Ktoré sú to?

PG: Podobnú otázku som dostal pri predstavovaní svojho volebného programu aj od prof. Špačka. Aj keď som použil označenie „iná fakulta“, zdôraznil som, že nechcem robiť revolučné zmeny v študijných programoch či organizácii fakulty, ale chcem sa skôr snažiť o zmeny v myslení všetkých kolegov. Musíme hľadať adekvátne prostriedky a riešenia na skutočnosť, že aj keď sa podstata architektúry a dizajnu nezmenila, zásadným spôsobom sa zmenili nástroje jej tvorby, čiastočne aj potreby užívateľov, ale najmä nároky na profesijné zručnosti našich absolventov. A zmenila sa aj doba, v ktorej žijeme a najmä nám pribudla konkurencia. Takže ak chceme v tejto konkurencii obstáť so ctou, nestačí sa nám obzerať iba do histórie, ale musíme odvážnejšie prijímať zmeny, zodpovedajúce budúcej perspektíve, ktorej chceme byť súčasťou. Konkrétnejšie méty som už prezentoval vo svojom programe, tou najväčšou však je naplnenie vízie „prosperujúcej, medzinárodne uznávanej, atraktívnej a tvorivej inštitúcie, vnímanej ako jedného z lídrov kreatívneho priemyslu, s motivovanými zamestnancami a vynikajúcimi aktívnymi študentmi a absolventmi“. Z mojej podstaty pragmatického, ale aj tvorivého, najmä však systémovo založeného človeka ešte dodávam, že tou najvyššou osobnou metou je podieľať sa spolu s ostatnými členmi nového vedenia na zavedení systémových opatrení a riadiacich procesov na fakulte, ktoré zabezpečia splnenie uvedenej vízie aj pri ďalšej zmene dekana a nového vedenia fakulty.

–Rozhovor s novým dekanom Fakulty architektúry STU prof. Pavlom Gregorom pripravila prof. Henrieta Moravčíková, Foto: Pavol Funtál –

Nový dekan FA STU prof. Pavel Gregor

VÍTAME PRVÁKOV 2018/19

V novom akademickom roku 2018/2019 sa zapísalo na štúdium bakalárskych študijných programov spolu 167 študentov (pre porovnanie, minulý rok to bolo 218): z tohto 134 študentov na študijný program architektúra a urbanizmus (z toho 3 na štúdium v anglickom jazyku), 33 študentov na dizajn výrobkov. Slávnostná imatrikulácia študentov sa konala v pondelok 17. septembra 2018 v Aule Emila Belluša o 8:30 hod ráno. Za študentov zložila slub študentka architektúry Tereza Pádejová. Imatrikulácia sa diala ešte v zmiešanom garde, kde bol nový dekan FA STU prof. Pavel Gregor, dvaja prodekan končiaceho vedenia doc. Ján Ilkovič, prodekan pre pedagogickú činnosť (1. a 2. stupeň štúdia a mobility) a arch. Branislav Puškár, prodekan pre rozvoj a predseda Akademického senátu FA STU doc. Milan Andráš. Nový dekan prof. Pavel Gregor študentov privítal, povzbudil ich k štúdiu, pričom im kládol na srdce, že je rozdiel medzi stredoškolským a vysokoškolským systémom štúdia, tu je potrebné oveľa viac samostatné štúdium. Upozornil ich, že študovať treba so záujmom a s vedomím, že „chcieť je viac, ako môcť“. Taktiež študentov nasmeroval, aby sa naučili tímovo spolupracovať už od začiatkov, pretože tento spôsob nielen zvyšodňuje každého, kto ho dobre ovláda, ale je dôležitý na ceste k úspešnému vykonávaniu našej profesie. Poinformoval ich, že rovnako, ako sú oni prvý deň na našej fakulte vo funkciách študentov, tak je aj on prvý deň vo funkcii dekana, a ubezpečil ich, že so svojimi pocitmi neistoty nie sú sami. Dekan prof. Pavel Gregor študentom oznámil, že im bude rád a vo väčšej miere k dispozícii, než je to štandardné.

–ID, zdroj počtu študentov: ŠO FA STU, Foto: Matej Kováč–

Študentka Tereza Pádejová skladá slub

Prof. Pavel Gregor, arch. Branislav Puškár

doc. Milan Andráš

SYMPÓZIUM MOMOWO V TURÍNE

V dňoch 13.–16. júna sa na pôde univerzity Politecnico di Torino (Campus Lingotto, Turín, Taliansko) konala medzinárodná vedecká konferencia MoMoWo Symposium 2018 s témou **Women's Creativity Since The Modern Movement (1918–2018): Toward A New Perception And Reception** /Ženská kreativita od čias moderného hnutia (1918–2018): K [jej] novému vnímaniu a prijatiu/. Sympóziium bolo vyvrcholením štvorročného medzinárodného výskumného projektu Women's Creativity since the Modern Movement / MoMoWo, prebiehajúceho pod programom Kreatívna Európa vďaka

spolufinancovaniu Európskej únie, na ktorom participuje FA STU ako jeden z riešiteľov projektu od jesene 2017. V rámci projektu organizovala Fakulta architektúry STU v Bratislave tento rok už podujatia MoMoWo Open Day (8. marec 2018) ako aj MoMoWo Traveling Exhibition (apríl – máj 2018).^[1] Cieľom sympózia bolo prezentovať najnovšie výsledky výskumov, ktoré sa dotýkajú problematiky žien pôsobiacich v oblasti architektúry, stavebného inžinierstva, pamiatkovej ochrany, krajinnej architektúry či interiérového dizajnu v priebehu uplynulých sto rokov. Sympóziium malo štruktúru ôsmich špecializovaných sekcií, ktoré sa zamerali na vzdelávanie a prax žien v kreatívnych povolaniach, na historiografiu a dedičstvo žien, pamiatkovú ochranu či obnovu, v ktorých sa angažovali ženy, alebo ktoré sa zameriavali na diela architektiek, na profesionálne siete a komunikáciu, výsledky práce žien a ich popularizáciu, na udržateľnosť, ale aj nástroje tvorby, akými je kresba či digitálne navrhovanie. Počas štyroch dní sympózia vystúpilo niekoľko desiatok prednášajúcich a zúčastnili sa ho takmer dve stovky účastníčok a účastníkov.

Riešiteľky projektu MoMoWo za Fakultu architektúry STU – prof. Dr. Ing. arch. Henrieta Moravčíková a Ing. arch. Nina Bartošová, PhD. – modernovali sekcie s témou *Women's Legacy and Heritage: Protection, Restoration and Enhancement* (*Dedičstvo žien a pamiatky: Ochrana, obnova a pozdvihnutie/vzostup*). Skupinu príspevkov na danú tému, ktoré prebehli v rámci dvoch samostatných sekcií, uviedla Henrieta Moravčíková prostredníctvom úvodného panelu pozvaných príspevkov, ktoré upozornili na široký záber výskumu, ktorý sa uvedenej témy týka. Zaznel príspevok venovaný architektke Line Bo Bardi (Learning from Lina: An Architecture of Twentieth Century for Nowadays) od Alessandry Criconie (Sapienza University, Rím) a Elisabeth Essaïan (ENSA Paris Belleville, Paríž), o súvislostiach spojených s aktivitami sufražietek v prostredí mesta Bath (Suffrage on the Street and in the Garden: The Feminist Transformation of Edwardian Bath) pútavo prednášala kanadská historička Cynthia Imogen Hammond (Concordia University, Montréal) a o reálnej situácii architektiek žien vo Východnej Európe po 2. svetovej vojne (Equal Rights with Partial Emancipation. Women Architects in Socialist Europe after the Second World War) referovala historička Mariann Simon (Szent István University, Gödöllő). Podobne príspevky ďalších prednášajúcich v téme dedičstva a pamiatok poukázali na širokú škálu otázok, ktorými sa bádatelia – respektíve v tomto

Ing. arch. Nina Bartošová, PhD. predsedala taktiež sekcii prednášok s témou zameranou na dedičstvo žien a pamiatky.

Sympóziium sa konalo v priestoroch Campus Lingotto bývalej továrne FIAT, konvertovanej Renzom Pianoom na nové účely, kde sídli aj časť univerzity Politecnico di Torino.

Prof. Dr. Ing. arch. Henrieta Moravčíková uvádza panelovú sekciu Women's Legacy and Heritage: Protection, Restoration and Enhancement.

ARCH+A DAYS 2018 V BANSKEJ ŠTIAVNICI

Naša nádherná lokalita, súčasť Svetového kultúrneho dedičstva UNESCO, Banská Štiavnica a ARCHA – Vzdelávacie a vedeckovýskumné centrum pre obnovu architektonického dedičstva Fakulty architektúry STU sa stali toto leto po treťi raz prostredím pre **Schemnitz ARCH+A days**. Autor projektu architekt a pamiatkár prof. Pavel Gregor vychádzal zo zámeru predstaviť širší kultúrny rozmer a súvislosti architektúry vo väzbe na iné umenie. V rámci aktivít Európskeho roku kultúrneho dedičstva 2018 sa od 11. do 31. augusta uskutočnilo podujatie, orientované na interpretáciu vzájomných priemetov architektúry a iných druhov umenia, ako napr. vizuálne umenie, scénografia, divadlo, film, hudba a literatúra. Súčasťou otváracieho podujatia ARCH+A days bola vernisáž výstavy a blok prezentácií siedmich významných predstaviteľov architektúry a súvisiacich umení, reflektujúcich ich tvorbu. Organizátori sa sústredili na predstavenie rozmanitého spektra umelcov od takých, čo tvoria v regióne, umelcov s celoslovenskou pôsobnosťou a s medzinárodným presahom. Reprezentantmi výtvarného umenia boli výtvarníci s medzinárodným renomé Monika Kubinská a Milan Lukáč. Svojím dielom prispeli prednáškami kunsthistorička Jarmila Bencová – predstaviteľka teórie architektúry (zmysel a interpretácia architektonického diela), predstavitelia zameraní primárne na obnovu architektonického kultúrneho dedičstva (Martin Varga – hlavný koordinátor obnovy hradu Uhrovec, Tatiana a Anton Drimaj) alebo Nadežda Hrašková, pamiatkarka, orientovaná na propagáciu a interpretáciou kultúrneho dedičstva verejnosti. Z architektov s celoslovenskou pôsobnosťou sa predstavil Peter Moravčík (Rozadol, Tri veže, Vilinky, bytový komplex na Kramároch). Špecifikom bola aj účasť umelcov, ktorí svoju tvorbu na minulých ARCH+A days už prezentovali, tentoraz však v odlišnej umeleckej polohe (hudobné vstupy: Bedřich Ludvík a Monika Maňkováská).

Hlavným cieľom podujatia bolo vytvorenie komunikačnej, popularizačnej a vzdelávacej platformy medzi umeleckým a akademickým prostredím, protagonistami súčasného umenia, architektúry a dizajnu s verejnosťou a tiež snaha o obohatenie aktuálnej diskusie o umení a architektúre na Slovensku. Celé podujatie sprevádzala príjemná pozitívna atmosféra ako je zrejme aj z fotografií. Podujatie bolo podporené z verejných zdrojov Fondom na podporu umenia.

–ID podľa TS, Foto: Martin Varga a Kristína Kalašová–

Prof. Gregor na úvod

Prednáška arch. Petra Moravčíka

Prednáška doc. Jarky Bencovej

Prednáška doc. Nadi Hraškovej

Kunsthistoričky Danica Šoltésová a Jarka Bencová

Publikum na prednáškach

Prednáška sochára Milana Lukáča

Poznámky:

1, O podujatí informoval časopis ILFA (ONDRUŠOVÁ, Katarína. MoMoWo. In ILFA 7, Marec 2017/2018. s. 6–7) ako aj časopis Projekt (BARTOŠOVÁ, Nina. Deň otvorených dverí MoMoWo. In Projekt, roč. LIX, č. 1/2018, s. 50–53).

2, Zborník abstraktov sympózia je k dispozícii vo fakultnej knižnici (FRANCHINI Caterina – GARDA, Emilia (eds.). MoMoWo Symposium 2018. Programme and Abstracts. Turin, Politecnico di Torino, 2018). Príspevky budú dostupné prostredníctvom internetovej stránky projektu MoMoWo www.momowo.eu

–Nina Bartošová
Zdroj foto: N. Bartošová, H. Moravčíková
Facebook MoMoWo–

Otvorenie sympózia Women's Creativity Since The Modern Movement (1918 – 2018): Toward A New Perception And Reception Emílou Garda (hlavnou riešiteľkou projektu MoMoWo) a Caterinou Franchini z Politecnico di Torino.

skvelý pedagóg Mgr. Bohuš Kubinský a koordinátorka akcie Mgr. art. Paulína Ebringerová

Tvorivý tím skúša princíp sprchovania.

Grape tento rok tematicky nadväzoval na kúpeľnú tradíciu Piešťan, a tak sa témou letnej architektonickej školy stala tečúca voda. Študenti rozpracovali nápady k téme najprv na papieri, z finálnej podoby návrhov bol vybraný pavilón navrhnutý študentkami Barborou Mažgutovou a Luciou Medlenovou. Ich cieľom bolo vytvoriť priestor na osvieženie v horúcom letnom počasí. V realizácii potom študentky ešte svoj návrh doladovali. Konštrukcia kocky tvorila vymedzenie priestoru pavilónu a vysoko nad hlavami návštevníkov boli namontované sprchové hlavice. Návštevníci museli potiahnuť za šnúrky, no voda neosprchovala podľa očakávania toho, čo za šnúрку aj ťahal, ale niekoho iného. To spôsobilo nielen osvieženie, ale aj moment prekvapenia a radostné okamihy. Desať čerstvých bakalárov a bakalárok prežilo týždeň na letisku. Tím tvorili: Ivona Kožehubová, Dávid Magyaries, Alžbeta Krčmárová, Majo Kolimar, Barbora Mažgútová, Tea Mersuli, Lucia Medlenová, Katarína Lukáčová, Nikolas Klimčák a Nela Lincéniová. A tu treba spomenúť, že na úspechu realizácie mala veľký podiel spoločnosť JTRE. Hoci pri realizácii museli študenti riešiť detaily a technické problémy, dbať na bezpečnosť nielen pri montáži, ale aj na prevádzkovú bezpečnosť, prinieslo im to blízky kontakt s praxou. Netreba dodávať, že takéto skúsenosti sú ničím nahraditeľné. Nakoniec, výsledkom je skutočný pavilón, navrhnutý tak, aby ho bolo možné rozmontovať a zas zložiť inom mieste. A vraj sa dal vyskúšať aj na Magio pláži v Bratislave.

Tvorivý tím pavilónu a autorky návrhu vpravo dole Barbora Mažgútová a Lucia Medlenová.

—Irena Dorotjaková,
Foto: Archiv JTRE—

Bohuša Kubinského vzniklo pod kuratelou FA už viacero zaujímavých pavilónov (FA obývačka, FA Bridge a i.). Čo sa týka pavilónu na Grape, študenti začali pracovať už počas semestra v rámci predmetu Výtvarné dielo v architektúre, na čo nadviazala letná škola architektúry počas letných prázdnin. Pod dohľadom Paulíny Ebringerovej prispeli študenti k neformálnej atmosfére festivalu Grape originálnou mokrú a bublinkovou inštaláciou.

Pavilóny sú vo svete obľúbenou atrakciou rôznych podujatí aj festivalov, sú príkladom ľahkej dočasnej architektúry, často na pomedzí voľného umenia, produktového dizajnu a architektúry, zaujímavou formou, materiálom, konštrukciou, extravaganciou či vtipom. Pavilóny sú priestorom pre vizuálne podnety a môžu slúžiť na relax či osvieženie vnemov, ako aj vyjadrenie myšlienky vo verejnom priestore. Príkladov pavilónov a inštalácií od svetových architektov sa dá nájsť po celom svete veľa, dokonca aj ultramoderných v historickom prostredí. Na rôzne pavilóny sa vypisujú architektonické súťaže, prezentáciu pavilónovej architektúry najdomyslenejších konceptov je napríklad svetová prehliadka Expo, výborné sú pavilóny Serpentine gallery v Londýne. Spomeňme napríklad Pavilón Serpentine gallery z roku 2009 od ateliéru SANAA, alebo pavilón Mies van der Rohe v Barcelone z roku 1929 alebo dekonštruktivistické červené pavilóniky Bernera Tschumiho ako súčasť konceptu v Parížskom parku La Villette z roku 1987, ale sú tu mnohé iné ďalšie. Pavilóny skrátka po svete rastú geometrickým radom, sú súčasťou verejného priestoru, záhrad, múzeí, ale aj voľnej krajiny. A v posledných rokoch sa tento segment rozvinul aj na Slovensku, pripomeňme si napríklad BA_LIK pavilón od architektov Matúša Valla a Olivera Sadovského, ktorý navrhli do historického prostredia v rámci Metských zásahov alebo Lávka a prístrešok od LABAK—2021 z roku 2016 na Straníku v Malej Fatre.

NAŠI NA GRAPE

10

Na letisku v Piešťanoch boli aj tento rok v auguste extrémne horúčavy, no na osvieženie publika slúžili „naše“ festivalové sprchy. Skvelé! Čo tomu však predchádzalo? Pavilóny sú vďačným zadaním pri štúdiu architektúry na rôznych školách. Mať vlastnú realizáciu je snom každého študenta architektúry a tento sen môže splniť už aj Fakulta architektúry počas štúdia, pretože už niekoľko rokov integruje do výučby tvorbu pavilónov, resp. priestorových inštalácií. Najlepší návrh sa potom snažia študenti realizovať v mierke 1:1, najčastejšie priamo pri budove fakulty (niekedy aj v budove) na Námestí slobody, alebo inde. Pod vedením sochára a pedagóga

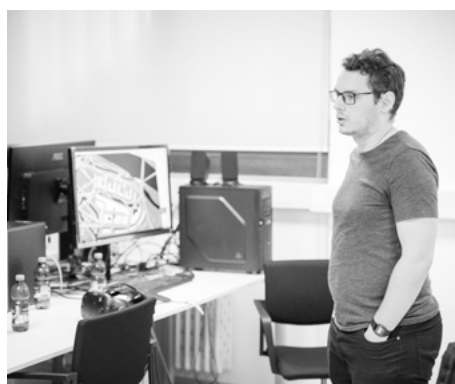

Čira radosť – sprchy na GRAPE!

profesori Bohuš Kováč a Peter Gál

arch. Eva Putrová

arch. Raman Hajtmánek

dizajnérka Zuzana Turlíková

arch. Martin Dubiny

LETNÁ UNIVERZITA PRE STREDOŠKOLÁKOV NA FA

Päťdesiatka stredoškolákov zo škôl z celého Slovenska sa rozhodla od 5. do 7. septembra 2018 zúčastniť letnej univerzity na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave, ktorú univerzita zorganizovala už po desiaty raz. K atrakciám patrili nielen prehliadky jednotlivých fakúlt, ale aj odskúšanie si študentského života ako ubytovanie na internáte, stravovanie v jedálni, cestovanie povestnou 39-nou, či workshop. Letná univerzita začala v Trnave na Materiálovo-technickej fakulte a potom sa postupovalo po jednotlivých fakultách v Bratislave.

U nás na Fakulte architektúry boli študenti v piatok 7. septembra a na starosti ich mali už ostrieľaní študenti, už bakalári Jaroslav Krížánek a Marián Kolimár, ktorí sami v rámci vlastného vstupu poinformovali študentov o praktických veciach a radoostiach štúdia. Prehliadka fakulty sa začala úvodnou prednáškou dekanke Lubice Vitkovej, kde im predstavila čo sa na fakulte robí a čo ich čaká, ak by sa rozhodli študovať architektúru alebo dizajn. V bloku vo vedeckom parku sa stredoškoláci zoznámili s rôznymi oblasťami štúdia, napríklad doktorand Roman Hajtmánek im predviedol Virtuálnu realitu, zistili možnosti 3D tlače, architekt Martin Dubiny a dizajnérka Zuzana Turlíková im predstavili, čo sa robí na

ešte úradujúca dekanka Lubica Vitková

Ústave dizajnu a čo môže byť dizajnom, architektka-urbanistka Katarína Smatanová, prof. Bohumil Kováč a arch. Eva Putrová a doktorandi predviedli v respíriu na Ústave urbanizmu a územného plánovania o čo ide, keď hovoríme o urbanizme a krajinnnej architektúre, dizajnér Dušan Kožlík v respíriu na Ústave interiéru a výstavníctva zas poukazoval materiály aj modely interiérových riešení, návrhy objektov a porozprával im čosi o interiérovej tvorbe. Študenti tak získali základný prehľad čo znamená študovať, čo sa dá naučiť a aké zručnosti sa dajú získať tu u nás na Fakulte architektúry.

Letná univerzita stredoškolákov 2018 sa skončila 7. septembra tradičným odovzdávaním ambasadorských dekrétov v aule Dionýza Ilkoviča na Mýtnej ulici v Bratislave. Stredoškoláci sa tak stali „ambasadormi“ STU, ktorí majú medzi rovesníkmi šíriť povedomie o tom, že štúdium techniky a informatiky má zmysel a význam pre ich budúcnosť. Podujatie podporil Fond pre rozvoj bytového hospodárstva PSS, a.s.

—red.,
Foto: Matej Kováč—

dizajnér Dušan Kožlík

11

ZA PROF. TIBOROM ALEXYM

Architektonickú obec nesmierne zarmútila správa, že koncom leta 2. septembra 2018 navždy odišiel slovenský architekt, jeden z predstaviteľov slovenskej urbanistickej školy, vysokoškolský pedagóg a mimoriadny človek, profesor Ing. arch. Tibor Alexy, DrSc.

Tibor Alexy patril k pokračovateľom prof. Emanuela Hrušku, k najvýraznejším osobnostiam slovenskej urbanistickej školy. Po skončení FAPS SVŠT a krátkej praxi na Stavoprojekte sa stal od roku 1956 profesorovým prvým asistentom.

Podstatnú časť jeho tvorivého života sa odohralo na Fakulte architektúry v STU v Bratislave, kde v roku 1968 obhájil aspirantúru (ekvivalent dnešnej doktorandúry) „Mesto a jeho komunikačný systém“ a stal kandidátom technických vied. V roku 1973 sa habilitoval prácou „Problémy historického mesta v nových spoločenských podmienkach“. V roku 1986 získal veľký doktorát (DrSc.) obhájením práce „Rekonštrukcia sídiel“ a v roku 1987 titul profesora v odbore urbanizmus a územné plánovanie. V rokoch 1988–94 bol vedúcim Katedry urbanizmu, neskôr Katedry urbanisticko-architektonických súborov. Odborný potenciál profesora Tibora Alexyho sa rozvíjal vo vzájomnom súlade pedagogickej, vedecko-výskumnej a odborno-tvorivej práce. Jeho vedecko-výskumnú a publikačnú činnosť predstavuje niekoľko desiatok prác, v ktorých sa zamerával najmä na problematiku urbanistickej rekonštrukcie a prestavby mestských centier. Je spoluautorom množstva súťažných návrhov (z toho trinásť získalo I. cenu alebo najvyššie poradie), urbanistických štúdií alebo projektov. Spolu s kolegami Jánom Kavanom a Filipom Trnkusom vytvorili v týchto oblastiach mimoriadne úspešný tvorivý tím, známy doma aj v zahraničí. Najvyššiu odbornú ale aj spoločenskú autoritu a uznanie získali najmä vďaka úspechom v medzinárodných súťažiach ako v roku 1967 v súťaži na Petržalku – ex aequo 3. cena najvyššia a v roku 1971 na Viedeň – južné mesto 2. cena. V domácich urbanistických súťažiach to bolo v roku 1966 na centrum Ostrava-Poruba 1. cena; v roku 1974 s Jánom Kavanom na Trnavu-Hlbokú 2. cena, v roku 1978 na centrum Bratislavy 2. cena najvyššia). Z ďalších prác sú významné nasledujúce: Obytný obvod Považská Bystrica – Helena, návrhy peších zón pre Starú Ľubovňu a Rimavskú Sobotu, súbor štúdií venovaných rozvoju vnútornej štruktúry Bratislavy, sídelnému pásu Bratislava–Záhorie, viaceré štúdie pre Petržalku, návrh na Olympijské

centrum Poprad pre kandidatúru na ZOH. Zo spolupráce so synom Andrejom z posledného obdobia rezonuje najmä štúdiá Petržalka City. Prof. Tibor Alexy je nositeľom Ceny Dušana Jurkoviča za urbanistickú tvorbu za rok 1973, ktorú získal spolu s kolegami Jánom Antalom, Jánom Kavanom a Filipom Trnkusom za Podrobný územný plán obytného obvodu Trnava – Hlboká. Je tiež nositeľom čestného uznania UIA (1981), ako aj najvyšších ocenení SVŠT/STU – Zlatej medaily SVŠT (1979), Zlatej plakety A. Stodolu (1989) a Medaily STU (1999) ako aj najvyšších ocenení FA STU. Prof. Tibor Alexy bol nielen erudovaným odborníkom, ale aj vynikajúcim pedagógom. V pamäti niekoľkých generácií architektov ostane jasnosť jeho prednášok, ale najmä jeho neopakovateľná argumentácia a štýl konzultácií. Stal sa priekopníkom metódy výučby urbanistickej ateliérovej tvorby, ktorá bola postavená na vývoji a stabilizovaní konceptu prostredníctvom pracovného modelu. Viedol desiatky diplomantov a doktorandov, z ktorých mnohí sú dnes významnými osobnosťami slovenskej architektonickej scény. Autorita prof. Alexyho bola dôležitá aj pri zakladaní Slovenskej komory architektov, bol aktívnym účastníkom komorového či spoločného života.

S profesorom Alexym sme sa v posledné roky mali možnosť stretnúť aj na podujatiach na fakulte. V roku 2012 to bolo v rámci projektu 1x1 na prednáške Alexy a Alexy. V roku 2014, bola vo foyeri inštalovaná výstava Alexy Kavan Trkus a pri tejto príležitosti bolo vydané aj číslo fakultného vedeckého časopisu ALFA 3/2014, zamerané na slovenskú urbanistickú školu. Prof. Tibor Alexy žil plný život do posledného momentu. Všetko nasvedčovalo tomu, že tento pán, ktorému osud nadelil zdravotné prekážky už v detstve, je napriek pokročilému veku v skvelej mentálnej a fyzickej kondícii. Len pred pár rokmi sa dočkal jediného vnuka Janka, bol pilierom rodiny, so synom Andrejom stále plával vo vodách architektúry. Plány mal stále, tešil sa na knihu, ktorú o ňom a s ním pripravovala jeho nevesta architektka Elenka. Mnohí nepochybovali, že s ľahkosťou preklenie budúci rok deväťdesiatku...

Profesor Alexy bol výraznou osobnosťou slovenského urbanizmu, za jeho dielo a ľudský prístup mu patrí naša vďaka a úcta.

Česť jeho pamiatke!

Smútiaca rodina, vážené smútiace zhromaždenie,

rada by som prejavila v tejto pietnej chvíli uznanie prof. Tiborovi Alexymu – skvelému pedagógovi, tvorivému urbanistovi, vedcovi a osobnosti Fakulty architektúry, Slovenskej technickej univerzity v Bratislave, ako jej predstaviteľka. Súčasne mu vyjadrujem veľkú vďaku a úctu ako jeho žiacka i kolegyňa, za seba, i za všetkých spolupracovníkov a študentov, ktorých so zanietením viedol, obohacoval a inšpiroval...

Prof. Tibor Alexy bol s našou školou spätý skoro 70 rokov. Bol excelentným profesorom, ktorý dokázal nadchnúť a zapáliť, vedcom, ktorý podnecoval, šéfom, ktorý motivoval a podporoval, architektom-urbanistom, ktorý prepájal školu s praxou. Cez svoje úspechy ich navyše zviditeľňoval doma i vo svete.

Žiak – žiacka tak nás, študentov počas štúdia pán profesor a jeho dvaja najbližší kolegovia profesori Ján Kavan a Filip Trnkus volali. Žiaci sme zostali i keď sme sa stali jeho kolegami. Vystihovalo to podnetné prostredie, ktoré pán profesor Alexy okolo seba vytváral. Pripomínalo renesančnú tvorivú dielňu, v ktorej sme my „žiaci“ pracovali popri majstrovi/majstroch a vzájomne sa obohacovali a neustále sa vzdelávali. Tvorivú dielňu nespomínam náhodou. Bola to charakteristická metóda práce profesora Alexyho. Predstavovala permanentný diskurz o aktuálnych otázkach našej praxe a urbanistickej teórie, cez overovanie na reálnych zadaniach, či súťažiach. Bolo to laboratórium urbanizmu, spojené s hľadaním, experimentovaním a nachádzaním nových netradičných riešení. Termín tvorivá dielňa vystihuje nie len kreatívny a intelektuálny rozmer práce profesora Alexyho, ale i jeho remeselnú zručnosť, ktorá bola pre neho príznačná. Tvorba na modeloch sa stala charakteristickou súčasťou jeho školy i spôsobu tvorby. Umočňovala precítnie a zažitie problému, na ktorom sa pracovalo.

Pre profesora Alexyho ako vedca bola príznačná schopnosť prirodzene prepojiť vedu s tvorbou, uplatňoval metódu výskumu prostredníctvom tvorby. Premýšľal v širokých súvislostiach, komplexnosti, veľkorysosti, s dôrazom na logiku systému. Jeho vedecké bádanie viazané najmä na problematiku rekonštrukcie sídel je zdrojom inšpirácií a poznania dodnes.

Za svoj výnimočný vklad pre STU a Fakultu architektúry získal pán profesor Tibor Alexy niekoľko významných ocenení – Zlatú medailu SVŠT, Zlatú plaketu A. Stodolu, Medailu STU a medailu Emila Belluša – najvyššie ocenenie FA STU.

Profesor Alexy je osobnosťou. Osobnosťou, ktorá tvorí kredit školy, kredit profesie architekta – urbanistu. S jeho menom sa spája zlatý vek slovenského urbanizmu 60-tych až 80-tych rokov. Toto obdobie bolo zlatým predovšetkým vďaka úspechom profesora Alexyho a jeho kolegov profesorov Kavana a Trnkusa na významných celosvetových urbanistických súťažiach: najvyššie miesto ex aequo v Medzinárodnej súťaži Bratislava – Petržalka, 2. miesto v Medzinárodnej súťaži – Viedeň južné mesto a čestné uznanie svetového kongresu UIA za UŠ: Bratislava Podkarpatský pás. Profesor Alexy tak zviditeľnil bratislavskú urbanistickú školu i vo svete. Bol to súčasne on, kto vďaka svojej rozhladenosti prenášal progresívne trendy zo zahraničia do slovenskej urbanistickej praxe. Jeho urbanisticko-architektonické štúdie a oceňované súťažné návrhy ukázali možné cesty rozvoja, či premeny mnohých slovenských a českých miest Trnavy, Považskej Bystrice, Púchova, Prešova, Košíc Starej Ľubovne, Rimavskej Soboty, Popradu, Ostravy, Brna, Zlína a samozrejme Bratislavy.

Bolo len prirodzené, že autorita a aktivity prof. Alexyho boli víťané a cenené v Slovenskej komore architektov, na zakladaní ktorej sa podieľal a ktorú obohacoval. Rovnako ako Spolok architektov Slovenska. Ten zhodnotil výnimočné celoživotné dielo profesora Tibora Alexyho Cenou Emila Belluša. Spolu s kolegami Antalom, Kavanom a Trnkusom sa stal i laureátom Ceny Dušana Jurkoviča (za Podrobný územný plán obytného obvodu Trnava-Hlboká).

Považujem za šťastie, že som z generácie žiakov povestnej bratislavskej urbanistickej školy, ktorú profesor Tibor Alexy rozvíjal spolu so svojimi dvoma blízkymi kolegami. Bola to škola urbanistickej profesie, škola kreatívneho a kritického myslenia, ku ktorej sa hrdo hlásim.

Prof. Tibor Alexy – pedagóg, vedec a tvorivý urbanista položil základy, na ktorých stojí celá generácia architektov a urbanistov, ako aj ich nasledovníkov. Jeho vysoká profesionalita bola umocnená noblesou, veľkorysťou a ľudskosťou. Zanechal hlbokú profesionálnu i ľudskú stopu.

Spomíname s úctou a vďakou, pán profesor, česť Vašej pamiatke!

Lubica Vitková,
dekanka FA STU 2010-18

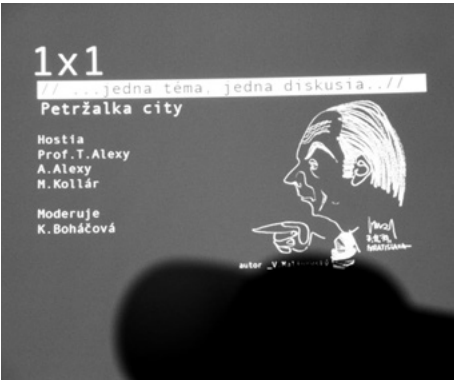

prof. Tibor Alexy a prof. Filip Trnkus s dekanou doc. Lubicou Vitkovou

Otvorenie výstavy slovenskej urbanistickej školy Alexy Trnkus Kavan na FA STU v októbri 2014, prof. Tibor Alexy v strede

Diskusia prof. Tiborom Alexym a jeho synom arch. Andrejom Alexym (obaja vpravo)

Plagát diskusie 1x1 Alexy & Alexy na FA STU s karikatúrou prof. Alexyho

DO VIDENIA, KRISTÍNKA!

Koncom augusta 2018 skončila vo svojej funkcii vedúca Knížnice Fakulty architektúry STU PhDr. Kristína Raitlová a koncom septembra sa skončí aj jej práca pre fakultu. Odchádza na zaslúžený dôchodok. Mnohí z nás sa s ňou stretávali vo víre pracovných povinností, mnohým pedagógom, výskumníkom a doktorandom pomohla jej ústretovosť, profesionalita, nápaditosť, nadšenie pre riešenie pracovných problémov, vytrvalosť a dôslednosť. Odchádza kvalitná odborníčka – pracant, ktorý na fakulte a v prospech fakulty, jej študentov, pedagógov a návštevníkov, odviezol kvantum práce, občas priam sifyfovskej.

Dnes nie je v móde hovoriť o ľuďoch, ktorí zásadne prispeli k vybudovaniu alebo ku kvalite niečoho konkrétneho. História nás učí, že to je treba robiť. K takýmto ľuďom patrí aj Dr. Raitlová, ktorá v Knížnici Fakulty architektúry zanecháva za sebou výraznú stopu. Treba sa preto zmieniť o jej práci a o pár faktoch z jej predchádzajúceho pracovného života, pretože, okrem osobnostných kvalít, práve tie boli prednosťou, vďaka ktorým sa kompetentne a s vervou chopila práce na fakulte a uspela. Jej vedomosti, široké skúsenosti, odhodlanie a úprimný záujem o vec a o ľudí mali na svedomí to, že veľa nových vecí priniesla a tie nevyhovujúce zmenila. V prvom rade postavila nový koncept knižnice s voľným prístupom ku knihám, ktorý predtým neexistoval. Vďaka tomu, že presne vedela na čo akademická knižnica slúži a slúžiť má, aké sú na ňu kladené požiadavky v modernej dobe aj v rámci fakulty, sa jej podarilo zásadne pozdvihnúť poskytované služby v knižnici.

O ŽIVOTE PRED FAKULTOU
Kristína Raitlová je rodená Bratislavčanka, Prešpuráčka. Vyštudovala na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského odbor Knihovníctvo a vedecké informácie, neskôr si urobila v tomto odbore aj doktorát. Od skončenia štúdia pracovala dvadsaťdeväť rokov v Elektrovede, najprv ako

pracovníčka knižnice a od roku 1985 už ako jej vedúca. Vybudovala tu knižnično-informačné stredisko, participovala na metodike, zaviedla automatizáciu knižničných činností a nových informačných služieb. Po zrušení knižnice v roku 2004 zastávala pozíciu analytika informácií, kde mala na starosti spracovanie informácií, z relevantných zdrojov z energetiky, zameraných na firmy doma aj v zahraničí, pre vedenie Elektrovedu. Na tejto pozícii mala na starosti aj komplexné vydávanie firemného časopisu. Za prínos a dlhoročnú prácu v energetike bola PhDr. Kristíne Raitlovej v roku 2005 udelená medaila Aurela Stodolu. Neskôr Dr. Raitlová pôsobila pár rokov v Slovenskej sporiteľni, kde sa ako analytik procesov zaoberala tvorbou, modelovaním, aktualizáciou a efektívnou procesov, týkajúcich sa podporných činností banky.

PRÍNOS PRE FAKULTU
Spomeňme si na stiesnené, nesystematické priestory, nedôstojné pre akademickú knižnicu a nepríťažlivé pre štúdium, kde Knížnica Fakulty architektúry fungovala do leta 2010. Ak ich porovnáme s tými dnešnými, je to kardinálny rozdiel. Veľkorysý, z troch strán osvetlený priestor, navrhnutý prof. Bellušom, poskytol vynikajúce

podmienky pre novú fakultnú knižnicu a dobré podmienky pre štúdium. A aj keď veľkosť a kvalita osvetlenia hrajú rolu, čo sa týka kvalitatívnych parametrov knižnice, nie sú jediné. Dr. Raitlová priniesla na fakultu nový vietor, víziu a systém. Najprv v tom, že procesne navrhla spôsob presťahovania knižnice a spôsob alokácie kníh. A tiež, že vedela dôsledne svoju predstavu o novodobej akademickej knižnici zrealizovať. Zámerom a cieľom PhDr. Raitlovej bolo tiež neustále skvalitňovanie knižničných služieb, vedomá si, že akademická knižnica je akreditačným kritériom a v prvom rade podporná služba pre fakultu a jej členov. Z tohto dôvodu sa neúnavne venovala aj akvizícii kníh a dopĺňaniu knižničného fondu. V knižnici je dnes vďaka nej moderné pracovisko, kde je skenovacie pracovisko, kopírovací stroj, knižnica je vybavená počítačmi, kde sú sprístupnené databázy, STN normy, časopisy, e-booky. Študenti, ktorí chcú pracovať na vlastných notebookoch majú cez wi-fi prístup na internet.

Ďalšou parketou Dr. Raitlovej bola konzultačná práca pri výstupoch umeleckej a publikačnej činnosti, veď počas posledných ôsmich rokoch sa niekoľkokrát menili požiadavky ministerstva

Kristína Raitlová neformálne, 2013

školstva a sprísnilo kritériá a na výstupy pedagogických a výskumných pracovníkov vysokých škôl. Zasluhou Dr. Raitlovej je oveľa viac, skromnosť by jej samotnej nedovolila niečo také si privlastniť, na všetkom robila s tímom. Avšak, bola to ona, kto bol duchom, umom aj motorom knižnice.

Dnes je populárne opomínať, že na funkciu treba mať isté kvality a nikdy na ňu nestačia len ambície, prezentačné schopnosti či povrchné znalosti. Za zodpovedne zastávanou pozíciou a výsledkami stoja vždy vedomosti, vízia, životné skúsenosti a ochota tvrdo pracovať. Možno preto skonštato-

vať, že Fakulta architektúry STU mala obrovské šťastie, že sem ako vedúca knižnice nastúpila práve Dr. Raitlová, ktorá týmto všetkým disponovala. Treba tejto drobnej usmievavej žienke s oceľovou vôľou a ochotou každému pomôcť priznať, že v podstate ona Knížnicu architektúry STU vybudovala a zanecháva ju na úrovni akademickej knižnice hodnej 21. storočia.

Kristínka, bolo nám ctou a radosťou s Tebou pracovať a prajeme Ti v novej etape života veľa zdravia, všetko dobré a do videnia!

– Irena Dorotjaková,
Foto: ID a MK –

PhDr. Kristína Raitlová v pracovnom zameraní.

PhDr. Kristína Raitlová,
Foto: Milada Kováčová, 2015

NOVÁ VEDÚCA KNIŽNICE

Od 3. septembra 2018 nastúpila na pozíciu vedúcej Knížnice Fakulty architektúry STU Mgr. Zuzana Sýkorová. Nová vedúca knižnice je Bratislavčanka, vyštudovala Strednú školu knihovníckych a informačných štúdií v Krasňanoch a Učiteľstvo všeobecnovzdelávacích predmetov: nemecký jazyk a psychológia na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského. Má tiež pätnásťročné skúsenosti v knižničnej práci, a teda má predpoklady na to, aby ďalej rozvíjala našu akademickú knižnicu. Prajeme jej veľa elánu na tejto pozícii.

– text a foto ID –

Mgr. Zuzana Sýkorová

Kristína Raitlová neformálne, 2011

VÝBER Z NOVINIEK V KNIŽNICI FA STU

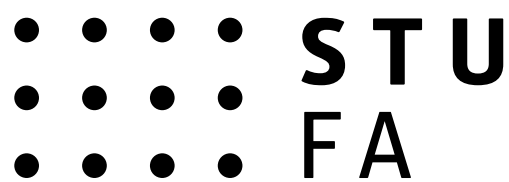
ČEREŠŇOVÁ, Z. (ed):	Inclusive Higher Education. Nakladatelství Gasset - Allan Gintel, Praha: 2018
ŠTEFANCOVÁ, L. – GÖRNER, K. (eds):	Bratislava MČ Ružinov - Lokalita Pošeň Nové centrum. Spektrum STU, Bratislava: 2018
MOOSA, IMAD A.:	Publish or Perish: Perceived Benefits versus Unintended Consequences. Edward Elgar Publishing Limited, Cheltenham: 2018
KLUSÁKOVÁ, L. (ed):	Small Towns in Europe in the 20th and 21st Centuries: Heritage and Development Strategies. Karolinum Press, Praha: 2017
SKŘIVÁNKOVÁ, L. – ŠCHVÁCHA, R., KOUKALOVÁ, M. – NOVOTNÁ, E. (eds):	Paneláci 2: Historie sídlišť v českých zemích 1945-1989. Umeleckoprůmyslové museum v Praze, 2 Praha: 2017
BLATOVÁ, T.:	Interakce sídel a velkých průmyslových závodů: Sborník z konference AUÚP, Ústí nad Labem 26.-27.10.2017. Ústav územního rozvoje, Brno: 2018
LEFAIVRE, L.	Rebel Modernists: Viennese Architecture Since Otto Wagner. Lund Humphries, London: 2017
KRAMER, S. (ed):	Nomadic Living: Relocatable Residences. Braun Publishing AG, Salenstein: 2018
EDWARDS, A.:	Renovate Innovate: Reclaimed and Upcycled Homes. Prestel Verlag, Mníchov: 2017
ŠTĚCH, A. – FULS, S. – KLANTEN, R. (eds):	Inside Utopia: Visionary Interiors and Futuristic Homes. Die Gestalten Verlag GmbH & Co. KG, Berlin: 2017
GURA, J. – JENCKS, CH. – BROWN, DENIS S.:	Postmodern Design Complete. Thames & Hudson Ltd, London: 2017
NOVÁKOVÁ, P. (ed):	Příběhy věcí: 100 artefaktů za posledních 100 let. Labyrint, Praha: 2017

INFORMAČNÉ LISTY FA STU BRATISLAVA

ročník 26, 2018 / 2019, #1 september
Prvý raz vyšlo ako Informačný bulletin v marci 1992.

VYDÁVA: FA STU, Námestie slobody č. 19, 812 45 Bratislava
ŠÉFREDAKTORKA: Ing. arch. Irena Dorotjaková
KONTAKT: 0918 665 026, 02 / 57276178
E-MAIL: dorotjakova@fa.stuba.sk
DIZAJN/LAYOUT: Lenka Hámošová, MDes.
FOTOGRAFIE: Mgr. art. Matej Kováč,
Ing. arch. Irena Dorotjaková, archív FA STU
ISSN 1337-2475
REGISTRÁCIA MK: EV 2962/09

Za obsah dodaného príspevku zodpovedá autor.

**SLOVENSKÁ TECHNICKÁ
UNIVERZITA V BRATISLAVE
FAKULTA ARCHITEKTÚRY**